

Sterling. Vi har fundet det rigtigt, at denne Begrænsning blev strøget, saa at hele den Fortjeneste, Nationalbanken maatte opnaa ad denne Vej, bliver anvendt forlods til Dækning af Tab. Den Fortjeneste, Nationalbanken muligvis maatte opnaa gennem Fondens Virksomhed, har vi ment ikke burde gaa ind i Nationalbankens almindelige Regnskab, men holdes for sig som en Fond til yderligere Kursregulering, selv efter den Tid, da Fondens Virksomhed mulig er ophævet, og denne Tanke har man fra Nationalbankens Direktions Side stillet sig velvillig overfor.

I § 9 er nærmere foreskrevet, hvorledes der ved Fondens Ophævelse skal gaas frem med Hensyn til Dækning af det i Udlandet eventuelt skyldige Beløb, nemlig i Hovedtrækkene saaledes, at Staten overtager Forpligtelserne for den ene Halvdels Vedkommende imod af Fondens Midler at erholde til Disposition Halvdelen af Beholdningen, efter at der er tillagt denne de fire private Hovedbankers eventuelle Andel i Tabet; noget tilsvarende gælder for Nationalbankens Vedkommende. — Som Grundlag for Opgørelsen af Tab, respektive Fortjeneste, benyttes den paa Københavns Børs noterede Kurs paa Ophævelsesdagen. — Endvidere bestemmes det, at for saa vidt Nationalbanken til Dækning af sin Andel afgiver Beløb af sin Guldbeholdning, hvorved denne bringes ned under 50 pCt. af den cirkulerende Seddelmængde, skal den derved foraarsagede Formindskelse i Seddel-dækningen ikke influere paa Nationalbankens Afgiftspligt overfor Staten efter Oktroj-Ændringen af 30. August 1919. — Endelig er der fastsat Stempelfrihed for alle Udfærdigelser, der finder Sted i Henhold til denne Lov.

Man har jo indenfor Valutakonferencen været af den Mening, at der burde foretages andre Foranstaltninger, baade fra det offentliges, fra Forretningslivets og fra privates Side, for at støtte den Bestræbelse, som Kursegaliseringsfonden skal udfolde, og jeg kan være ganske enig i denne Betragtning. Efter hvad jeg kender til Valutakonferencens Forhandlinger, har der i Virkeligheden været ret delte Meninger om, hvilke Foranstaltninger der kunde være Tale om fra Lovgivningsmagtens Side. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa nogle af dem, der har været paa Tale og vundet Tilslutning, større eller mindre, indenfor Konferencen.

Man har da først og fremmest ment, at de offentlige Finanser, Stats- og Kom-

munefinanserne, burde styres saaledes, at der tilstræbes den størst mulige Sparsommelighed, saa at der opnaaedes Balance baade paa Statens og Kommunernes Regnskaber, og saaledes, at det ikke skulde blive nødvendigt hverken for Staten eller Kommunerne at forøge den allerede betydelige Gældsbyrde. Denne Bestræbelse vil Regeringen selvfølgelig ligesom hidtil af al Kraft støtte og deltage i, ikke alene i selve Statsstyrelsen, men ogsaa ved Benyttelsen af den Myndighed, den har til at øve Indfyldelse paa Kommunernes Forhold. Der er peget paa Midler som Importregulering eller generelle Toldforhøjelser. Jeg tror dog, at Konferencens Forhandlinger viser, at disse Midler har ikke fundet Tilslutning fra alle Sider. Regeringens Standpunkt til almindelig Importregulering eller generelle Toldforhøjelser er jo tilstrækkeligt kendt: Regeringen mener ikke at kunne anbefale, at der gaas nogen af disse Veje. Der er peget paa det ønskelige i, at man fra Statsmagtens Side søger at fremme Anvendelse af dansk Arbejde i saa stort Omfang som muligt, selv hvor danske Produkter maatte være dyrere end tilsvarende udenlandske. Denne Bestræbelse er Regeringen fuldt ud villig til at støtte i saa stort Omfang som muligt, noget, vi jo ogsaa tidligere har været inde paa. Der har været peget paa Forholdet med Hensyn til Prisaftaler. Der staar i saa Henseende i Betænkningen: „Ligesom Stat og Kommuner maa paalægge sig Resignation af økonomisk Art for ikke at drive Prisniveauet op, maa det være en nødvendig Opgave at hindre, at private Erhvervsorganisationer eller andre Sæmmenslutninger kunstigt holder Prisniveauet oppe. En nyttig Foranstaltning i saa Henseende vilde det formentlig være at fastslaa ved Lov, at private Prisaftaler mellem Sælgere eller Ejere indbyrdes med Hensyn til Varer eller til Udlejning af Boliger o. lign. ikke er bindende, og at ethvert Forsøg paa at fremtvinge saadanne Aftalers Overholdelser er ulovligt“. Vi er fra Regeringens Side villige til at tage dette under nøjere Overvejelse; vi har for øvrigt tidligere været inde paa Overvejelser desangaaende, og Foranstaltninger i den Retning vil vi være villige til at medvirke til.

Der er endvidere fremhævet, at det maa „være Statsmagtens Opgave ved foreløbige Foranstaltninger at formindske Importen af saadanne Varer, der ikke er nødvendige for Landets Økonomi“. Der peges altsaa her særlig paa Vanskeliggø-